

Hvad nu Omkostningerne angaaer, da vil det jo erindres, at det Lovforslag, som i forrige Session blev forelagt af den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds, udtalte det Princip, at Omkostningerne ved Straffesager skulde være en Statsudgift; naar det foreliggende Udkast ikke har sluttet sig dertil, har den høitagtede Justitsminister allerede igaaar ytret, at Grunden var den, at han frygtede for, at man derved vilde paaføre Kongeriget for store Udgifter, og at denne Omstændighed havde sin overordentlig store Betydning ved Indførelsen af Nævningeinstitutionen; jeg troer derfor ogsaa, at det fortjener at komme under moden Overveielse, om det ikke for det Første, eftersom Indførelsen af Nævningeinstitutionen allerede vil medføre forsøgede Udgifter, vil være rigtigst at lade den hidtilværende Ordning af dette Forhold indtil Videre bestaae, og altsaa lade de Udgifter, som vedkomme den enkelte Sag, afholdes af Kommunerne efter samme Regler som hidtil, medens de Udgifter, som vedkomme Institutionens Ordning i Almindelighed, hvortil ogsaa hører Overanklægers Gage og Reiseomkostninger, udredes af Staten. Naar Udgifterne saaledes efter Udkastet ere deelte i to Dele, maa jeg bemærke, at det forekommer mig, at der er en vis Uheldighed tilstede med Hensyn til Omkostningerne, efter § 43, som bestemmer, at Nævningerne skulle have deres Reiseomkostninger godgjorte; men om de skulle afholdes af Staten, eller være en Kommuneudgift, siges ikke, saaledes som det udtrykkeligt er fastsat ved de øvrige Udgifter. Jeg anseer det for tvivlsomt, hvad Udkastet har meent dermed, og har derfor villet henlede Opmærksomheden paa dette Punkt. Forsaa vidt den ærede Ordfører for Udvalget i forrige Samling har udtalt sig om det Ansættelse i, at vi under Forhandlingen nærmere maatte drøfte det Spørgsmaal, hvorvidt man endelig skulde vedtage dette Lovudkast saaledes, som det foreligger i denne Samling, saa skal jeg efter denne Opfordring erklære, at jeg ganske henholder mig til de Udtalelser, som ere gjorte af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts

5te Valgkreds (E. Nineslad). Ogsaa jeg anseer det som en Selvfølge, at vi behandle Sagen med al den Grundighed, den fortjener, og tillige med den ønskelige Hurtighed, for at den kan blive tilendebragt, ikke blot i denne Afdeling af Rigsdagen, men ogsaa i den anden, saa at den høitærede Justitsminister paa dette Grundlag vil kunne udarbejde de Love, som ere Betingelsen for, at Institutionen kan føres igjennem. Til Slutning maa jeg udtale min Tak til den høitærede Justitsminister, ikke blot fordi han loyalt har opfyldt det Tilsagn, han gav os i forrige Samling, men ogsaa for den Maade, hvorpaa det er skeet; thi Lovudkastet indeholder efter min Overbeviisning et ganske fortrinligt Grundlag for den fremtidige Ordning af Retspleien i Kriminalisager, og jeg ønsker den høitærede Minister til Lykke med den almindelige Anerkjendelse af hans Arbeides Værd. Jeg haaber, at han deri vil finde Opfordring til med Over og Hurtighed at udarbejde og forelægge de Lovarbejder, vi skulle have for at faae Nævningeinstitutionen indført.

N. Sage: Den første Dag, denne Sag var for, nærede jeg nogen Frygt for, at Tanken om, at den ikke vilde blive gennemført i denne Samling skulde have tilveiebragt den Slaphed, som ellers ikke udebliver, naar man veed, at Loven, man behandler, dog ikke kan føres igjennem. Det glæder mig derfor, at jeg deri har taget Feil, idet jo saa mange af de ærede Herrer alvorlig have prøvet denne Sag og gjort den til Gjenstand for deres fulde Opmærksomhed. Men har det været længe, forinden man er kommet saavidt, som man nu er, med denne høist vigtige Sag, saa har den Tid, der er hengaaet, dog medført ikke saa ringe Nytte. — Jeg troer, at Modstanderne af Nævningeretternes Indførelse ere blevne færre og færre, og jeg troer, at de allerfleste ere komne til den Overbeviisning, at disse Retter ere en udeblivelig Følge af den rette Forstaaelse af en fri Forfatning, og at de efterhaanden ere komne bort fra alle de Indvendinger, som de tidligere have gjort mod at gennemføre en saa stor Foran-